

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni obișnuite, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 299 pres. ex 1926.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

Bucurătorului Cler și Popor credincios.

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos!

„... Să dănuiască toată făptura și să sâlteze, că a venit Domnul să o îmolască și să mântuiască sufletele noastre...”

(Stihiră la Nașterea Domnului)

Este îndeobște cunoscut, iubii mei, că în viața de toate zilele oamenii î-și serbează ziua nașterii, ziua numelui și să serbează zilele de aniversare a întâmplărilor însemnate din viața unui popor, retrăind pentru o clipă greutățile suferite și momentele de bucurie, legate de acele întâmplări. Este bucurie în sînul familiei în ziua nașterii sau a numelui părintelui, a mamei sau a vr'unui membru al familiei. Este bucurie și înălțare sufletească în ziua de aniversare a unei întâmplări fericite în viața noastră socială, națională. Membrii familiei să bucură, î-și exprimă bunele lor doriri și dacă împrejurările materiale iartă, să aduc daruri sărbătoritului. La sărbări sociale-naționale poporul îmbracă haine de sărbătoare și aranjează, pune la cale felurite petreceri. Tot așa, la sosirea unui oaspe plăcut, a unui bărbat renumit, a unui domnitoriu, totul să face pentru ca cel sosit să fie primit cu vrednicie, să se simțească bine, ca așa să ducă cu sine impresiuni bune și să rămână cu o plăcută aducere aminte despre buna primire de carea s'a împărtășit.

Așa fiind, cu cât mai mult să cuvine nouă creștinilor, iubii mei, să ne bucurăm, să ne înălțăm cu sufletul și să ne curățim simțirile astăzi, căci:

Astăzi, familia creștină, sfânta Biserică, noi, membrii acestei sfinte Biserici strămoșești serbăm mărita Naștere a Domnului nostru Iisus Christos, Capul Bisericii noastre; serbăm strălucita întâmplare din Vitleemul Iudeei, salutată de mulțimea oastei cerești cu „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie*“¹⁾ și carea a regenerat, a înnoit omenimea; serbăm sosirea în lume a Mântuitorului făgăduit de Dumnezeu, așteptat cu multă nerăbdare și căldură, a Fiului celui mai înainte de veac, a Domnului Ceriului și Pământului, prin Carele toate s’au făcut câte s’au făcut și Carele ne-a înnoit și ne-a mântuit de sub povara păcatului. Această sfântă sărbătoare împreună Ceriul cu pământul prin venirea în lume a Mântuitorului, deci: „*Se dănuiască toată făptura și să sălteze, că a venit Domnul să o înoiască și să mântuiască sufletele noastre*“²⁾.

* * *

S’a născut „*Mântuitorul, Care este Christos Domnul, în cetatea lui David*“³⁾, în Vitleemul Iudeei, după cum a vestit îngerul păstorilor, cari mergând la Vitleem au găsit pruncul în iesle. „*Și s’au întors păstorii, mărink și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au auzit și au văzut*“⁴⁾.

S’a născut Christos Domnul din Preacurata Fecioară Maria și a întemeiat pe pământ Impărăția lui Dumnezeu. Și noi, iubitorilor, astăzi în sfânta Biserică, cu auzul nostru trupesc și tainic în inimile noastre auzim lauda oastei îngerești „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie*“⁵⁾ și vedem cu ochii sufletului nostru dumnezeescul prunc înfășat în scutece în ieslea Vitleemului. Ne minunăm de nemărginita iubire a lui Dumnezeu arătată oamenilor prin trimiterea Fiului Său Unul născut și ca creștini adevărați, întăriți în credință și în dragoste, ne vom întoarce la ale noastre cele de toate zilele ca păstorii, mărink și lăudând pe Dumnezeu pentru cele ce am auzit și văzut.

Să lăudăm și să preamărim pe Dumnezeu pentru că ne-a învrednicit să ne naștem în Impărăția întemeiată de Mântuitorul și ni-a împărtășit harul Său, ca să fim membrii, cetățeni credincioși ai acestei Impărății.

Precum împărățiile lumești au dușmani și dușmănia le duce și la războaie întreolaltă, așa și Impărăția lui Dumnezeu întemeiată de Domnul nostru Iisus Christos, a avut dela începutul începuturilor și are și astăzi dușmani. A avut și are dușmani pentru că este în lume, între oameni și pentru că este întemeiată pentru fericirea oamenilor, după planul dumnezeesc cel necuprins de mintea omenească. Această Impărăție, curata credință creștină, bazată pe învățăturile Domnului nostru Iisus Cristos, este dușmănită de cei cari nu să află în legăturile ei, de păgâni, de necredincioși, de necreștini.

Dară nu numai de aceștia, ci se află și în mijlocul ei oameni cari numai cu numele sunt creștini, și aceștia încă o dușmănesc și caută să-i strice. Zic, că se află în mijlocul ei, pentru că au intrat în Impărăția lui Dumnezeu, în sfânta noastră Biserică prin sfântul Botez, dar

1) Luca c. 2, v. 14. — 2) Stihiră la Nașterea Domnului. — 3) Luca c. 2, v. 11. 4) Luca c. 2, v. 20
5) Luca c. 2, v. 14.

apoi s'au îngâmfat, s'au mândrit, și în loc să rămână la locul lor, în pietate, evlavie și în ascultare față de Biserică și învățătorii ei, ei în trufia lor au voit și voiesc să devină ei învățători și conducători, atâcând organizația bisericească și judecând și esplicând învățăturile sfintei scripturi și ale Bisericei după bunul lor plac, după măsura minții lor mărginite. Și aceștia sunt sectanții, sunt dușmani nu numai ai Bisericei strămoșești, ai dreptei credințe, ci și ai neamului nostru românesc, căci se fac coadă de topor în mâna celor streini de neamul nostru, cari i-au amețit, i-au robit sufletește, pentru ca să fie robiți și naționalicește.

Și aceasta să nu ne uimească, iubii mei, căci știm, și aceasta ne învață sfânta Biserică, că Dumnezeu ca Atotînțelept și Atotbun, toate le-a făcut bune. Așa a făcut Dumnezeu și pe îngeri buni și cu voință liberă. Dară diavolul, care a fost la început înger bun și luminat, nu s'a mulțumit cu starea lui fericită, ci s'a sumețit, s'a trufit și în trufia lui a voit a se ridica să fie asemenea lui Dumnezeu, Făcătorul său, și în urma acestui păcat îngerul trufaș cu ai săi au căzut din starea luminată în care se aflau, și au devenit diavoli, după cum zice Isaia prorocul despre căpetenia îngerilor căzuți, devenit diavol: „*Cum ai căzut din Ceru Lucifere... ziceai în inima ta, în ceru mă voiu sui, deasupra stelelor ceriului voiu pune scaunul meu, ședea-voiu, pe muntele cel înalt... suimă-voiu deasupra norilor, fi-voiu asemenea Celui Preatnalt eară acum în iad te vei pogori*“.⁶⁾ Deci, să nu ne mire, dacă și dintre oamenii pământeni s'au sumețit și se sumețesc și trufesc unii, închipuindu-și că au toată știința și cunoștința, încât să simțesc chieმაți a esplica sfintele scripturi, abătându-se dela învățatura Bisericei și a Sfinților Părinți. Unora ca acestora li-se pot aplica cuvintele sfântului Apostol Pavel cuprinse în scrisoarea către învățăcelul său Tit, pe care l-a lăsat Episcop în Creta. Sfântul Apostol Pavel zice: „*Sunt mulți și neascultători, flecărelnici, limbuși și amăgitori, mai cu seamă cei din tăiere împrejur; căroră trebuie a le astupa gura, cari resvrătesc toate casele, învățând cele ce nu se cade pentru câștig necinstit*“.⁷⁾

Așadară, iubii mei, învrednicindu-ne a fi cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu membri ai sfintei Biserici, ca fii ai luminei adevărate să ne străduim a rămânea credincioși învățăturilor primite și ce ni-se predau în sfânta Biserică prin organele instituite de însuși Mântuitorul, și prin aceasta să rămâneți și petreceți după cuvintele sfântului Apostol Pavel către învățăcelul său Timoteiu, pe care l-a lăsat Episcop în Efes: „*în Casa lui Dumnezeu, care este Biserică lui Dumnezeu Celui Viu, stâlp și întărirea adevărului*“.⁸⁾ și să vă feriți de sectarii rătăciți, cari nu caută adevărul ci îl restălmăcesc spre pierzarea proprie și a celor slabi, cari le dau ascultare. Acestora se pot aplica cuvintele Domnului ce le-a zis prin Isaia prorocul: „*Poporul acesta se apropie de mine cu gura sa și cu buzele sale mă cinstește, eară inima lui departe este dela mine, eară înzădar mă cinstește învățând porunci omenești și învățături*“.⁹⁾

* * *

Iubiților! „*Așa a iubit Dumnezeu lumea încât pe Unul născut Fiul Seu l-a dat, ca tot cel ce crede într'însul să nu piară ci să aibă viață de veci*“.¹⁰⁾ Astăzi sărbăm venirea

6) Isaia c. 14, v. 12—15. — 7) I. Tit c. 1, v. 10—11. — 8) I. Tim. c. 3, v. 15. — 9) Isaia c. 29, v. 13.
10) Ioan c. 3, v. 16.

În lume, Nașterea Domnului nostru Iisus Christos, întruparea Dragostei lui Dumnezeu față de lume; serbăm Nașterea Capului, acum nevăzut, al sfintei Noastre Biserici; serbăm venirea în mijlocul omenirii a Domnului și Dumnezeului Nostru. A venit în lume din iubire și dragoste față de oamenii căzuți în păcat. Deci, dacă Dumnezeu Și-a arătat nemărginita Sa iubire față de oamenii păcătoși și față de noi, luminându-ne prin învățăturile Sale calea vieții noastre pământești, și deschizându-ne porțile fericitei cerești, să ne închinăm cu umilință sfintei Nașterii Sale, Să-l primim în inimile noastre iubitoare, curățindu-le de toată întinărirea, ura și vrajba ce ne ar ademeni, ca pe niște oameni supuși slăbiciunilor omenești în urma vleișii pământești.

Având înaintea ochilor voștri dragostea lui Dumnezeu, Carea pe toți Vă cuprinde, să vă sprijiniți unul pe altul, și după cuvintele sfântului Apostol Pavel către Romani: „*Dragoste nefățarnică având și urând răul lipiți-vă de lucrul bun. Cu dragoste frățească unul pe altul iubind, unul pe altul cu cinste întrecând*“¹¹⁾.

Pe lângă aceste cuvinte și îndemnuri părintești Vă doresc din toată inima futuroara, mic și mare ca:

Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi cu toți! Amin!

Împărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră arhierască,

Al Vostru futuror

Caransebeș, în Reședința Noastră episcopicească la Sărbătorile Nașterii Domnului, anul 1926, iară al Arhipăstoriei Noastre al șaptelea.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Traian Badescu

11) Rom. c. 12 v. 9—10.

Colindă în sat.

— Sus boeri, nu mai dormiți,
E vremea să vă gătiți,
Casa să v'o năturati,
Masa să v'o încărcati;
Căci umblăm
Și colindăm
Și pe Domnul nost' cătăm;
Că s'a născut un Domn bun,
Sus, în curtea lui Crăciun;
S'a născut un Domn frumos,
Numele lui e „Christos!“
— Nu dormim chiar de aseară,
Ci ședem, veghem pe-afară,
Din seara Ajunului,
Până 'ntr'a Crăciunului;
Așteptăm pe Domnul Sfânt,
Că să vină pe pământ,

Care-i Fiul Cerului,
Și Domnul pământului!
— În seara Ajunului,
Vin junii Crăciunului,
Câte patru, câte șeșe,
Ca să cânte pela case:
— „Cruce 'n casă,
Roată la masă;
Boereas' afară iasă,
Cu cărnași
Și cu colac,
Colindași să-i bage 'n sac!“
Fii boier tot sănătos,
Să-ți ajute și Christos;
Boiereasă
Bucuroasă,
Să-i ajute Maica noastră! . . .

N. I. Dumitrescu.

POEZIEI.

Adormi, adormi copil blajin
Neistovit tezaur,
La căpătâi ne-or pune flori,
Și vom pluti ușori, ușori
Al minții vis de aur.
Adormi, adormi copil lipsit
De-a lumii pătimire —
E jale-aici și-atâta plâns,
Credința'n suflete s'a stănis —
Și-atâta tânguire.
Spre răsărit să ne suim,
Spre alte căi mai bune,
Instrăinați, neștiutori
De-al lumii plâns de muritori,
Noi să cântăm din strună:

V. Loichidă

La Nașterea Domnului.

Acum nouăsprezece sute de ani era într-o peșteră din Vitleem Preacurata Fecioară dând vieață Domnului Christos. O stea strălucitoare stetea de pază deasupra peșterii și corul îngereșc cânta imnul de slavă: „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni buna învoire* (Luca 2, 4).

În peșteră și jur-împrejurul ei totul era modest și sărăcăcios. Numai Dumnezeu dădu națurii o mai mare splendoare. Pe lângă luciul stelei răsuna văzduhul de glasul îngerilor, mărind pe Dumnezeu și prorocind pacea și bună'nvoirea între oameni.

Lumea cutundată în întunec a văzut atunci lumină mare, căci se naștea Acela, care era însuși lumina lumii.

Întreaga fire s'a îmbrăcat atunci în haina cucerniciei și a bucuriei, căci Impăratul măririi intra atunci în lume, și bucuria aceasta, ca un răsnet ce n'a putut fi înăbușit, a străbătut veacurile și a umplut lumea cu vestea ei cea bună. Ea ne-a sosit și nouă. O vestesc colindătorii în seara sfântă de Crăciun, o vestesc preoții în fața altarului și o simte fieștecare creștin cucernic în inima lui.

Cu fața plină de bucurie stăm și noi în preajma ieslei din Vitleem, căci cunoaștem, că iubirea lui Dumnezeu printr'însul s'a arătat deplină către noi oamenii. Și plini de bucurie cântăm: „... *că pentru noi s'a născut cocon tiner, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci*“.

Se vor fi gășind însă între noi și suflete covârșite de mizeria și sarcina păcatului, pe care cu anevioie le-ai putea face să înțeleagă și să simtă, mai ales în aceste zile de sărbătoare, că Dumnezeu iubire este. Aceștia însetoșează după pacea vestită nouă la Nașterea Domnului. Dar însetoșează și oftează înzadar, căci nu cunosc cum legea lui Christos este adevăratul miros de raiu, care aduce putere, sănătate și bucurie pentru sufletele oamenilor.

Spre aceștia se îndreaptă privirile noastre în aceste zile sfinte și împreună cu colindătorii satelor noastre, le trimitem solia:

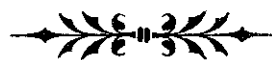
O, ce veste minunată
În Vitleem se arată.

Și-i chemăm în preajma ieslei din Vitleem ca să văză pe Acela, care este însuși lumina lumii și pe care

Noi îl laudăm
Și-i ne închinăm
Cu credință tare.

Căci dorim să se încălzească și sufletele lor de lumina ce a răsărit acolo, ca astfel să se reverse și în inimile lor bogăția darului celui mare, pentru ca toți, împreună, să cinstim pe Fiul, precum îngerii preamăresc pe Tatăl.

Pr.

Din cuvintele scripturii.

„Celui ce are, i se va da și-i va prisosi; iar celui ce nu are și ceea ce are se va lua dela dânsul“.
(Math. 13, 12, 25, 29 și Mc. 4, 25 Luc. 8, 18, 19, 26).

Am mai arătat odată în foaia noastră înțelesul acestor cuvinte. Nu ne aducem aminte în ce an.

Acum însă stărue un creștin să i le explicăm din nou, căci dorește să cunoască înțelesul cât de curând.

* *
*

Zi cu zi pretențiunile noastre se înmulțesc, viața se îngreuiază iar lupta socială devine mai aprinsă. — Ori unde întorci capul și privești pe stradă, nu vezi decât o alergare continuă după afaceri, după treburi. Colea, un bogat învălit în blană calduroasă trece mândru și pare vesel de bogăția lui. Dincolo, un sărac aleargă grăbit să agonisească pâinea copiilor.

Dar mersul lumii este ca și al valurilor mării. Aci ridică pe unul, aci coboară pe altul. Cel mândru de ieri este săracul de astăzi; săracul de ieri este bogatul de astăzi. Unul suferă, altul trăește bine; unul se odihnește, altul se obosește — pretutindeni o schimbare între bogăție și sărăcie.

Toți însă aleargă după bogăție. În această goană grozavă, de câte ori nu se fac greșeli, urmând o cale sau alta! De câte ori nu se fac probe pline de amarăciune!

Dar nu ne mână oare însăși Mântuitorul pe această cale plină de spini?

Iată ce zice: Celui ce are, i se va da... „celui ce nu are, se va lua și ceea ce are!“

Să se bucure cel ce are milioane, căci însuși Domnul Iisus Hristos zice să i se mai dea! Să plângă amar săracul căci i se va lua și ceea ce are!

Să fie oare așa?!

Să cercetăm cu luare aminte cuvintele Mântuitorului!

Gândul nostru nu este să convingem pe acel, care nu vrea să creadă.

Aceasta este ca și cum aș istorisi unui orb despre frumusețea ideală a unui tablou al lui Rafael; sau unui surd despre melodiile încântătoare ale unui Rosini, Mozart sau Schubert sau alt maestru iscusit al muzicii. — Toți vor asculta cu plăcere istorisirea, dar nevăzând nu vor putea avea impresiile vii pe cari le am avut noi la vederea unui tablou trymos și neauzind nu se va putea bucura la ascultarea unei melodii fermecătoare.

Același lucru în chestiuni de credință.

Filosoful german Fichte zice: „Sistemul cugetărilor noastre este adesea istoria inimii noastre“ adică oamenii nu *voesc* așa cum *cugetă*, ci *cugetă* așa cum *voesc*.

Cuvintele cărții sfinte se înțeleg de mulți greșit tocmai pentru că *ei voesc* să le înțeleagă așa.

Cu privire la înțelesul cuvintelor aci spuse, noi mai întâiu să vedem împrejurările în care Iisus Domnul a rostit aceste cuvinte.

Ev. Mateiu (XIII) ne istorisește că Mântuitorul le-a pronunțat de 2 ori: Odată stând pe țârmul mării, spunea poporului parabola cu semănătorul, care a eșit să semene sămânța sa. Apostolii L-au întrebat de ce vorbește poporul în parabole. Mântuitorul le răspunde: Vouă, cari ascultați cuvintele mele și le urmați, vi s'a dat a ști tainele împărăției cerurilor, iar acelor nu s'a dat. Că celui ce are, i se va da, și-i va prisosi; iar celui ce nu are, și ceeace are i se va lua“.

Altă dată (Math 25, 23) Mântuitorul spunea parabola că: Un om bogat, plecând în țări depărtate, a chemat pe servitorii săi și unuia i-a dat 5 talanți, altuia 2, și altuia 1. Când s'a întors, din acele țări, servitorii s'au înfățișat stăpânului lor și acel care luase 5 monede, i-a adus 10, cel cu 2, 4, iar cel cu 1, fiindcă nu câștigase nimic, l-a dat și pe acela înapoi, zicând stăpânului: Te-am știut că ești om aspru și

seceri de unde nu ai semănat . . . m'am temut să nu pierd și am ascuns talantul ce mi-ai dat.

Stăpânul mulțumește celor doi servitori, cari i-au înmulțit averea, dar servului necredincios îi zice: „Luați talantul dela el și îl dați celui cu 10, căci celui ce are i se va da și-i va prisosi; iar celui ce nu are și ceeace are se va lua dela dânsul“, ca și pe robul netrebnic ce l-a aruncat dela fața Lui în întunerecul cel mai din afară.

Când Mântuitorul a spus aceste cuvinte după parabola cu Semănătorul *nu s'a referit la bunurile pământești, ci la ascultarea învățăturilor Lui*. De aceea Evanghelistul Luca adaogă și zice: „Băgați de seamă, cum auziți“.

Numai cei ce ascultă cuvântul cu atențiune, numai acela îl pricepe, îl ține și folosește. Sămânța din parabolă era învățătura lui Iisus. Cine îl asculta și băga în urechi ceeace El zicea, acela devenia din ce în ce mai bogat în pricepere, înțelepciune, în viață bună și curată — deci celui ce are i se va mai da — Cine nu ascultă și nu observă acela perde și ce știe — deci celui ce nu are i se va lua și ce are.

Să luăm pilde din viață și să înțelegem mai bine. Școlarul, în școală, dacă învață și ascultă, devine bogat în știință. Cu cât învață cu atât știe mai mult. — Școlarul lenș uită și ce a învățat, pierde și ceeace are. Profesorul învățând pe alții nu învață și el? Medicul ocupându-se cu luare aminte de bolnavi, nu învață și el și capătă practică bună? Judecătorul cercetând cu băgare de seamă fiecare proces, nu capătă experiență și pricepere în a judeca pe alții? Să presupunem că toți aceștia nu se mai ocupă de meseria lor, nu pierd și ceea ce au?

Iată dar cât sunt de adevărate cuvintele Mântuitorului „Celui ce are . . .“

Dar ne-am depărtat de bogăția pământească! În adevăr Mântuitorul, *în parabola cu talanți, zice aceste cuvinte relativ de bunurile pământești*. Cei ce vor să ia în răs învățătura Evangheliei zic: iată că Iisus Hristos zice să despoi pe cel sărac și de ce are. Dar dacă Mântuitorul ar fi zis: Celui ce are să-i se ia și celui ce nu are să i se dea? Atunci toți oamenii necredincioși ar fi răspuns: iată Dumnezeu! vostru vă învață să furați. Cine oare poate intra în voia oamenilor?! Totdeauna nemulțumiți!

Să examinăm și parabola cu talanții și să vedem ce a voit să zică Mântuitorul nostru! El a certat pe sluga care luase talantul, și care fiind plin de lenevie și răutate nu a muncit ca să îl înmulțească — Mântuitorul a luat dela el și ceea ce avea.

Să luăm și aci pilde ca să înțelegem mai bine: Să ne gândim la acel, care are o meserie, un meșteșug, sau care are un mic capital! Nu va perde și ce are dacă nu muncește? Dacă se străduiește, nu are puțința de a câștiga pâinea zilnică și pentru viitor? — Dacă este harnic va avea și, în urma muncii lui, va mai câștiga. Din contra cel leneș nu va mai avea nimic.

Este dar adevărat că celui ce are i se va da, iar celui ce nu are i se va lua.

În parabola cu semănătorul, Mântuitorul s'a gândit la ascultarea și practicarea învățăturilor bune și folositoare.

În parabola cu talanții, s'a referit la avuția strânsă prin lucru și muncă cinstită.

* *

Să privim în lumea reală. În natura fizică și spirituală există o lege după care ori și ce organ, care nu se dezvoltă și nici nu se întrebuintează, încet, încet se slăbește până ce dispăre.

Animalele sub o îngrijire bună se dezvoltă. Omul în mijlocul unei creșteri alese se cultivă. Un om care stă ani întregi singur se aproape de tâmpenie. Tot asemenea și cu obiceiurile noastre morale. Dacă nu dăm atențiune conștiinței noastre când ne mustră de ceva rău, ajungem a considera răul ca bine.

Pornirile noastre bune dispar, dacă le lăsăm în părăsire și lasă loc celor rele. Tot ce este nobil și frumos în om pierе în acest mod și rămâne ce este animalic. Sentimentele morale ne par ceva din altă lume.

* *

Omul, care își strânge averea pe căi neonestе, nici mulțumire sufletească, nici fericire în lume nu are. Credeți oare că conștiința unui asemenea om nu ridică nici odată glasul? Nu se poate! Ori cât ar înăbuși-o, totuși sunt momente când se deșteaptă și asemenea momente sunt egale cu ani întregi de chinuri.

Credeți că îl lasă întotdeauna nepăsător vederea unui sărac pe care l-a jefuit? Nu. Li-

niște nu are și nici nu i se mai dă, căci aceste sunt daruri, cari se dau numai celor cari le au și vor să le mai aibă.

Iubite frate, care mă întrebi de înțelesul acestor cuvinte! ascultă și dă răspuns acestor întrebări:

Nu cumva te deprinzi a înjura, auzind pe alții și înjurând de mic copil?

Nu cumva te desberi de acest obicei deprinzându-te a nu înjura?

Cine fură azi un ou, mâine nu fură un bou?

Nu cumva cu cât bei, cu atât dorești a mai bea?

Nu cumva pofta vine mâncând?

Și așa mai departe, câte întrebări nu s'ar putea pune asupra cărora, dacă gândești adânc, pătrunzi înțelesul cuvintelor Domnului: „Celui ce are i se va da, și-i va prisosi; iar celui ce nu are și ceea ce are se va lua dela dânsul“.

Cuvintele Domnului sunt adânci și au mare însemnătate pentru viață. Fi bogat în fapte bune și Domnul îți va ajuta să devii și mai bogat. Fi sărac în fapte rele și Domnul te va ajuta să te lepezi și de cele mai mici deprinderi urâte.

— Ceeace faci deseori, te deprinzi a săvârși ușor și cu plăcere.

Deprinde-te dar a face bine și-ți va fi ușor să-l faci cât de des.

(„Dum. Ort.“)

Pr. Popescu-Mălăești

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare)

Post, lacrimi, rugăciuni, și deprinderi smerite să aducem, celui ce s'a smerit pentru noi; ca în ziua postirii să ne dea iertare de cele ce am greșit. — Cuptorul pocăinții desfătările trupului, Legea postului lepădând, ne-am alunecat în groapa păcatului; . . . — Postul cel purtător de lumină acum sosind, urmează a se pune masa nevoițelor cea pusă înainte. . . . — Cine din pământeni va spune minunatele voastre vieți, părinți din toată lumea? Și ce limbă va povesti sfințitele întru Duhul nevoițelor și sudorile voastre? Nevoițele bunătăților, topierea trupului, luptele patimilor celor din privegheri

rugăciuni și lacrimi? (Săptămâna brânzei; pag. 50, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 63, 66, 67, 68, 69, 70, 74, 75, 76, 77, 79, 81, 82, 83, 85, 86, 88, 89, 91).

Adam din raiu s'a gonit, cu mâncarea împărtaşindu-se, ca un neascultător. Moisi văzător de Dumnezeu s'a făcut cu postul curățindu-și ochii sufletului. Pentru aceasta dorind să vedem pe Dumnezeu, să postim ca Moisi patruzeci de zile: cu rugăciuni și cu cereri, stăruind din toată inima să potolim patimile cele sufletești, să gonim zburdările cele trupești, Sosit-a vremea, începătura luptelor duhovnicești, înfrânarea cea într'armată, podoaba îngerilor, îndrăznirea cea către Dumnezeu Pentru aceasta mă rog curățindu-mă cu ploile pocăinții, luminează-mă prin post și prin rugăciuni, Vremea postului să o începem luminat, supuindu-ne pe noi nevoițelor duhovnicești. Să ne lămurim sufletul, să ne curățim trupul. Să postim, precum de bucate, așa și de toată patima, desfătându-ne cu bunătățile Duhului. — Strălucit-a darul tău, Doamne; strălucit-a luminarea sufletelor noastre. Iată vreme bine primită, iată vremea pocăinții. Să lepădăm lucrurile întunerecului, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii; Iată vremea pocăinții, iată ziua mântuirii, intrarea postului; suflete priveghează, și intrările poftelor închide-le, . . . Ziua postului părăsire păcatelor să-ți fie ție suflete, și către Dumnezeu plecare și apropiere; — Cu luminatul vestmânt al postului îmbrăcându-ne, să ne desbrăcăm de haina cea întunecată și rău îngreuiată a beției, Venit-a postul, maica curăției, defăimătoarea păcatului și vestitoarea pocăinții, petrecerea îngerilor, și mântuirea oamenilor; . . (Dumineca lăsatului de brânză, pag. 120—123; 125—127; 129) De așa vrea să mă pocăesc, nu am răuri de lacrimi Dă-mi Christoase ploi de lacrimi, în ziua cea veselă a postului. Ca să plâng și să-mi spăl spurcăciunea cea din poște, Având ca pavază arma cea tare a postului, să respingem tot meșteșugul înșelăciunii vrăjmașului; — Să postim post bineprimit, bineplăcut Domnului; postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de poște, de clevetire, de minciună și de jurământ mincinos;

lipsirea acestora este postul cel adevărat și bineprimit.

Să ne răstignim mădulările prin postire, să ne trezim întru rugăciuni precum scrie și să viețuim pe urma celui ce a pătimit și patimile a omorât. (Întâia săptămână din post, pag. 137; 139, 151, 165, 168, 170, 173, 184).

Pe mine cel omorât cu sufletul prin rodul călcării de poruncă, înviază-mă, Christoase, ca un îndurat prin post și prin pocăință, rogu-mă; — Cu înfrânarea să omorăm patimile, cu postul, duhul, ca cu aripi să-l înălțăm spre cer Postul cel duhovnicesc să-l postim, să rupem toată încurcătura, și să fugim de smintelile păcatului; — Oprind patimile cu frâul curatului post, să ne sârguim toți să ne înălțăm mintea spre cinstite vedenii dumnezești, Văzut-am, cunoscut-am, că bună este nouă spre pocăință vremea, care ai hotărât, Cinstind postul ca pe un păzitor al curăției și ca pe o maică a nepătămirei, veniți popoarelor să-l primim cu dragoste; Postule, tu ai înflorit rodul lui Samuil, tu ai crescut pe Samson, viteazul cel mare, tu săvârșești preoți și profeți. Tu ne sfințești pe noi, cinstitul post Scoală-te, spală-ți fața cu lacrimile pocăinții, și cu untul de lemn al facerii de bine luminează-ți candela . . . Ci cu pocăința luminându-ne faclia sufletului, cu lacrimi să strigăm lui Christos: iartă-ne noua greșalele noastre, ca un iubitor de oameni.

Beția desfătărilor celor stricătoare de suflet stingând-o să ne săturăm de băutura umilinții prin post. — Cu postul înălțându-ne din patimile cele râvnitoare de cele de jos, să înălțăm pe Domnul cel ce s'a înălțat pe cruce și lumea a înălțat, să bem în simțire băutura umilinții; . . . (A doua săptămână din post, pag. 241, 243, 245, 248, 249, 250, 252, 253, 254, 255, 256, 259, 260—267, 269—271, 273—275).

Nu întârzia, suflete al meu, petrecând în locuri depărtate, ci degrab aleargă, mărturisindu-te lui Dumnezeu și Tatălui, ca să iei deslegare pentru relele ce le-ai lucrat, vieța cheltuindu-ți.

Incepând postul săptămânei a treia și patimile trupești slăbindu-le, să culegem din sufletele noastre flori Dumnezești, ca să împle-

tim cununi Stăpânei zilelor. Ca toți purtând cununi, să laudăm pe Christos ca pe un biruitor. (Duminea a doua din post, pag. 291, 292, 301, 202).

(Urmază)

Vieța religioasă în Caransebeș.

Șezătoarea religioasă aranjată de către „Societatea ortodoxă națională a femeilor române”.

Acum o lună am înregistrat, cu multă bucurie, înființarea „Societății ortodoxe naționale a femeilor române” din orașul nostru. Și ne exprimăm atunci nădejdea, că această societate va ști să ducă înainte lupta pentru întărirea legii noastre strămoșești. Și în așteptările noastre nu ne-am înșelat.

Acum Duminecă în 19 Decembrie a. c. societatea și-a și început activitatea publică, aranjând o „șezătoare religioasă”, care a succes peste așteptare.

A participat la șezătoare public ales și numeros, din toate păturile sociale, dând astfel dovadă, că Românii ortodoxi știu să se afirme.

Programul a fost bine întocmit și a reușit pe deplin. S'a distins corul teologilor dela Institutul teologic, sub conducerea clericului I. Bocșianu, atât cu cântarea Ps. 26, cât și cu cântarea colindei „Asta-i seara, seara-i mare...”. Nu mai puțin au succes și cântările „Rugăciunea” și „Colindă” de I. G. Kiriac, executate de corul elevilor școlii de menaj, sub conducerea D-rei Anica Balint. Proiectul principal al programului a fost însă conferința d-lui director de teologie Dr. Petru Barbu: „In preajma Crăciunului”, în care conferențiarul a vorbit despre datinele de Crăciun, militând pentru menținerea lor și abandonarea datinelor împrumutate dela străini.

E bine să se cunoască originea și dezvoltarea acestor datine. De aceea credem, că facem un bun serviciu cetitorilor noștri, dacă în cele ce urmează reproducem un extras al acestei conferințe:

Conferențiarul arată, că toate *datinile creștinești române* își au originea dela misteriiile — reprezentațiuni dramatice cu scop religios — păgâne și creștine.

Loc de frunte între aceste datini, cu temelie religioasă-creștină, ocupă „*Craii dela răsărit*” o dramă, ce reprezintă convorbirea lui Irod cu magii, întrețesută cu cântece, cari descriu evenimente premergătoare și următoare convorbirii. După G. Dim. Teodorescu drama „*Craii dela răsărit*” datează din primii timpi ai introducerii creștinismului în Dacia și e adusă dela Constantinopol, după Gaster drama „*Craii dela răsărit*” a venit din Galia — leagănul misteriiilor creștine — peste Germania cu protestanții și sașii în România cel mult în veacul al XVIII-lea. Conferențiarul susține, că originea „*Crailor dela răsărit*” cade într'un timp cu începutul literaturii române. S'a înfiripat și dezvoltat în urma mis-

terilor apusene sub influențe slavo-bizantine și germane. Românii au luat dela străini ideea dramei, pe care au croit-o și dezvoltat-o după bunul lor plac.

Ni s-au păstrat urme de cântece de stea din anii 1600—1650. Cele mai vechi cântece de stea — originale sau traduceri — au fost corecte din punct de vedere istoric și bisericesc. Ele s'au păstrat multă vreme prin copietori și în gura poporului, dar din ce în ce tot cu mai multe abateri dela textele originale, cari abateri dau naștere la o mulțime de variante, cari „mai nici un înțeles nu aveau întrânsele” — cum zice Anton Pan.

Orațiile — convorbirea lui Irod cu craii — au avut aceeași soartă ca cântecele.

Ioan Tomici, protopopul Caransebeșului, și Anton Pan. cântăreț, la bisericile din București, Brașov etc. pun capăt povârnișului primejdios, pe care au apucat „*Craii dela răsărit*”. Ambii „întocmind” și „îndeplinind” cântecele și orațiile de stea de pe vremea lor, ba compunând și altele nouă, le tipăresc în Buda pentru Românii de dincoaci de Carpați și în București pentru cei de dincolo. Este interesant, că pe când lui Pan, care și-a publicat cântecele în 1830, i-se fac enorme elogii, ca celui dintâiu, care a cules aceste cântece și le-a publicat, de Tomici, care și-a publicat cântecele în 1827, literatura noastră nu are nici o cunoștință. Și în privința asta Tomici e superior lui Pan).

Dela apariția cărților lui Tomici și Pan și până pela 1860, „*Craii dela răsărit*” au trăit timpul de aur atât dincoaci cât și dincolo de munți.

Din deceniul al 7-lea al veacului trecut datina-dramă „*Craii dela răsărit*” degenează, pierzând din valoarea și însemnătatea ei prin noile variante făcute — în lipsa colecțiilor lui Tomici și Pan — de nechematii și prin introducerea unor schimonosite cântece și orații în versuri, cum erau obicinuite la Sași, aduse din Ardeal. Cântecele și orațiunile de stea deveniseră — cum zice Dr. Al. Marinescu — „fără obiect precis și fără idee curată în înțelesul evangheliilor și cărților noastre bisericești... ba au lătit și idei rătăcite”.

Bănățeanul Dr. Al. Marinescu, pe baza cărților bisericești, și ardeleanul Petru Băncilă, pe baza unor cântece de „*Irozi*” culesc de Hințescu, încearcă în 1875 să regenereze „*Craii dela răsărit*”, dar fără succes.

Copiii, cari umblă azi cu steaua sau cu icoana, se produc cu *variante ingrozitoare* de cântece vechi, cu cântece noi și cu frânturi din *orațiile în versuri sălbătăcite* aproape cu totul, rostite în Banat — afară de Irod și craii — de persoane nebiblice ca: Petru împăratu, Avram Corbitu, Diacu, Stelaru, Iapa etc, Dincolo de munți steaua și viclăemul sunt „spectacol public”, aranjate de clasa cea mai de jos a societății. Întră în casă numai unde sunt poștiți. Obiectul cântecelor și orațiilor este religios și profan, chiar trivial, acest din urmă „cu perdea și fără perdea”.

Nu incupe îndoiială, că se află încă comune, în cari „datina străbună” nu a ajuns la sălbătăcirea descrisă.

Pierzând această datină valoarea și însemnătatea ei s'au introdus la românașii noștri ortodocși — *populul catolicilor*

În starea actuală, ce ar fi de făcut? Să urmărim „acțiunea laudabilă a Ateneului popular din Iași“!

* * *

Aflăm că „Societatea ort. naț. a femeilor române“ a luat deja în program aranjarea unei serii de șezători religioase în Postul paștilor.

Inregistrăm cu bucurie această știre, care este merită să ridice prestigiul Românilor ortodocși din Caransebeș.

Rap.

ȘTIRI

Tuturor colaboratorilor, prietenilor și cetătorilor noștri le dorim sărbători cu bine și fertilitate.

Datini reînviolate. În scop d'a reînvia frumoasele datini de Crăciun, Ateneul pop. Tătărași din Iași organizează de câțiva timp an de an o „Sărbare a datinilor“ pe scena Teatrului național din acel oraș, unde corul și membrii Ateneului, ajutați de artiști dela teatru, reprezintă atât obiceiurile populare religioase (Colinda, Steaua, Irozii), cât și cele profane (păpușile, ursul, capra, Vasilca, Plugușorul ș. a.). Impresia rămâne adânc întipărită în sufletele ascultătorilor. Anul acesta Ateneul din Tătărași, pe lângă obișnuita serbare la Teatrul național din Iași (în seara zilei de 22 Decembrie), va da o asemenea serbare și la Teatrul național din București (în seara zilei de 28 Decembrie). Aceasta din urmă după invitația Ateneelor populare din București, în frunte cu cunoscutul luptător cultural, dl M. Berceanu.

Sărbare de Crăciun în Caransebeș. „Societatea ortodoxă națională a femeilor române din Caransebeș“, care abia acum o lună s'a înființat, îndată după constituire s'a și pus pe muncă. Comitetul ei a aflat că este bine, ca activitatea să și-o înceapă cu faptele îndurării față de cei seraci și întru nevoi. Astfel a lansat liste de subscripții, adunând dela membrii societății, precum și dela Români de bine din oraș, frumoasa sumă de peste 15.000 Lei, care apoi, în formă de daruri de Crăciun, a împărțit-o, celor lipsiți în cadrul unei frumoase sărbări, care a avut loc Miercuri, în 22 Decembrie a. c., la ora 4 p. m.

Sărbarea s'a aranjat cu concursul corului studenților dela Institutul teologic și al corului elevelor dela școala de menaj. Cuvântul festiv l-a rostit p. protopresbiter și consilier-ref. eparhial Romul G. Ancușa, vorbind despre însemnătatea sărbătorii Nașterii Domnului și arătând că numai iubirea poate aduce pacea și bunăvoirea între oameni. Impresionant a fost momentul, când — între cântări de colinde — s'au împărțit darurile.

S'au împărțit haine calde de earnă, uniforme, ghete, etc. la 15 elevi dela diferitele școale și unei femei bătrâne, apoi s'au împărțit ajutoare în bani la 2 văduve nepuțincioase și unui elev serac.

Spiritul creștinesc și ortodox al serbării a impresionat adânc pe cei prezenți. Dar ceea ce a impresionat mai mult, a fost împrejurarea, că Societatea ort. naț. a femeilor rom. a dat dovada cea mai bună, că și noi Români suntem capabili să aranjăm lucruri frumoase, fără ca să cerșim ajutorul străinilor.

Majorarea prețului pășunatului pe izlazul comunal și arenda pentru terenurile cultivate cu plante de nutreț. Pentru anul 1927 prețurile de învoeli în izlazurile comunale, atât pentru pășunat cât și pentru culturi de plante de nutreț, s'au fixat, de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, la de 10 ori cele prevăzute în tabelele de prețuri regionale din perioada 1917—1922. Pentru izlazurile comunale din provinciile unde nu se pot lua de bază tabelele de prețuri regionale, ele neexistând, cum sunt Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureș și Bucovina, prețul pășunatului se va fixa în general la 100 Lei în terenurile de pășune de calitate I; 80 Lei în terenurile de calitate II, 60 Lei în terenurile de calitate III, pentru fiecare cap de vită sau echivalentul în vite mici sau oi; pentru terenurile cultivabile cu plante de nutreț arenda se stabilește între 600—1000 Lei ha. după calitate. În cazuri speciale ministerul va decide asupra majorării sau micșorării prețului pășunatului, pe baza propunerii motivate a serviciului agricol județan.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de preot în parohia de clasa II-a din comuna *Valeaboului*, protopresbiteratul Caransebeșului se escrive concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul eparhiei „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială în complex de 64 jug. cadastrale, din cari 4 jug. pădure.
2. Două intravilane de câte un jugher.
3. Casă parohială cu 3 camere și bucătărie.
4. Birul parohial în bani gata 200 Lei dela parohieni, încasați prin epitropia parohială.
5. Stola uzitată.
6. Alte venituri accidentale.

Dările comunale și de stat după sesiunea parohială le va suporta alesul preot.

Reflectanții sunt poștiți a se prezenta cu știrea protopresbiteratului tractual în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar la nici un caz în ziua alegerii.

2—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

* * *

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan, din 28 Aprilie 1926 No. 1495 B ex. 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasa III. din comuna Verendin, protopresbiteratul Mehădiei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jug. dările le va solvi preotul ales.
2. Salar anual 200 Lei, ajut. de scumpete și 1800 Lei dela cult.
3. Casă parohială cu dependențele necesare și grădină în natură.
4. Taxele uzitate.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile Prea On. Oficiu protopresbiteral din Mehădia, având a se prezenta în sfânta biserică în vre-o Duminecă s'au sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântări și oratorie, dar nici de cum în ziua de alegere.

Verendin, din ședința comitetului parohial ținută la 31 Octomvrie 1926.

Martin Velescu 2—3 **Iosim Munteanu**
not. com. par. preș. com. par.
In conțelegere cu mine: *Ioan Pepa* protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4138 B. ex 1925, se escrie din nou concurs

pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. II Giurgiova, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente.

1. Două sesiuni parohiale, în complex de 56 jug. (cum să află astăzi).
 2. Două plațuri intravilane de câte 400 □ □.
 3. Birul parohial în sumă de 200 (două sute) Lei.
 4. Stola uzitată.
 5. Locuință liberă în casa bisericii (trei camere bucatărie, grajd, cămară și șopron.
- Dările după pământul folosit cad în sarcina alesului preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor instruate conform Regulamentului pentru parohii, Preș. Onoratului Oficiu protopresbiteral ort. rom. în Oravița-montană (județul Caraș) și sunt poftiți a se prezenta în sf. biserică, în vre-o Duminecă ori sărbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Giurgiova, din ședința comitetului parohial ținută la 17 Octomvrie 1926.

Nicolae Radici m. p. 1—3 **Ion Crăgula** m. p.
preș. com. par. not. com. par.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

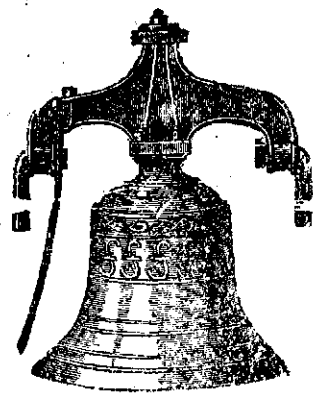
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșle, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și

cu prețuri foarte eftine.

A apărut

Calendarul Românului

**pe anul comun dela Christos 1927
(anul al XXXIX-lea).**

Cu un material literar foarte bogat și frumos, precum și
sematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic,
târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Cuprinde 176 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.
PREȚUL LEI 32. PROVINZĂTORII OBTÎN RABAT.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană din Caransebeș

Legătoria „DIECEZANA” Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

leagă cărți bisericesti
in mod artistic.

Specialitate in mape de birou
in piele, mătasa, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 **Clinică de păpuși** 👈

(Reparări de păpuși).

